

ΒΗΜMagazino

EL CLÁSICO
ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

PEDRO
SÁNCHEZ

ΤΕΧΝΗ ΣΤΑ ΑΔΥΤΑ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ Ο ΖΑΚ ΣΙΡΑΚ
ΠΡΟΣΩΠΑ ΜΠΛΕΚΝΕΡ, ΑΡΒΑΝΤΑΚΗ, ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ, ΒΑΛΥΡΑΚΗ, ΝΑΔΑΛ
ΤΑΞΙΔΙ ΑΚΟΛΟΥΘΩΝΤΑΣ ΤΑ ΦΛΑΜΙΝΓΚΟ ΣΤΗ ΛΙΜΝΗ ΚΕΡΚΙΝΗ

ΠΕΔΡΟ ΣΑΝΤΣΕΘ ΚΛΑΣΙΚΑ ΩΡΑΙΟΣ

Ο ευειδής πρωθυπουργός της Ισπανίας έχει έρθει αντιμέτωπος με μεγάλες προκλήσεις δύο μόλις εβδομάδες πριν από μια εξαιρετικά κρίσιμη εκλογική αναμέτρηση.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΝΑΣΤΟ

Σε ακριβώς δύο εβδομάδες, στις 10 Νοεμβρίου δηλαδή, οι Ισπανοί θα κληθούν να ρίξουν την ψήφο τους στις κάλπες, στο πλαίσιο της τέταρτης εθνικής εκλογικής αναμέτρησης που πραγματοποιείται την τελευταία τετραετία. Μόλις έξι μήνες έχουν περάσει από τις πιο πρόσφατες εκλογές στα τέλη Απριλίου, στις οποίες μάλιστα η συμμετοχή των ψηφοφόρων ξεπέρασε το 75%, το μεγαλύτερο ποσοστό προσέλευσης εδώ και 15 χρόνια. Σε μια Ευρώπη που επιδεικνύει εσχάτως συντηρητικά αντανακλαστικά, τα εκλογικά αποτελέσματα στη χώρα της Ιβηρικής Χερσονήσου αποτέλεσαν μια κάποια παρηγοριά στους απανταχού προοδευτικούς, αφού το μήνυμα της πλειοψηφίας ήταν ξεκάθαρο: να κυβερνήσει η Κεντροαριστερά. Πρωταγωνιστής στις εξελίξεις της ισπανικής πολιτικής σκηνής ο Πέδρο Σάντσεθ, ηγέτης του Σοσιαλιστικού Κόμματος και σημερινός υπηρεσιακός πρωθυπουργός. Οι περισσότεροι περίμεναν ότι θα σχημάτιζε κυβέρνηση συνεργασίας με τους Unidas Podemos του Πάμπλο Ιγκλέσιας. Δεν κατάφεραν ωστόσο ύστερα από μακροχρόνιες συνομιλίες να βρουν κοινή γραμμή πλεύσης και ο Σάντσεθ προτίμησε να προκηρύξει ξανά εκλογές, αφορμώμενος από το προβάδισμα που του έδιναν τα γκάλοπ, παρά να βασιστεί στη συνεργασία με ένα κόμμα που θα τον πίεζε εξ αριστερών.

Οι αστάθμητοι παράγοντες

Η ζωή ωστόσο πολύ συχνά ανατρέπει τις προσδοκίες μας. Διότι από τα μέσα Οκτωβρίου – οπότε και έγινε γνωστή η ετυμηγορία του Ανώτατου Δικαστηρίου της Ισπανίας που καταδίκασε τους αυτονομιστές καταλανούς πολιτικούς σε αυστηρές ποινές κάθειρξης από 9 έως 13 έτη για τον ρόλο τους στην αποτυχημένη από-

Ο υπηρεσιακός πρωθυπουργός της Ισπανίας Πέδρο Σάντσεθ με τη σύζυγό του Μπεγκόνια Γκόμεζ (παντρεύτηκαν το 2006) εξέρχονται τον περασμένο Αύγουστο από νοσοκομείο της Μαδρίτης έπειτα από επίσκεψη στον τέως βασιλιά Χουάν Κάρλος, ο οποίος ανάρρωνε από χειρουργική επέμβαση.

πειρα της περιφέρειας να αποσχιστεί το 2017 – η Βαρκελώνη έχει μετατραπεί σε πεδίο μάχης, με συνεχείς ταραχές, συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις. Η κατάσταση έχει προκαλέσει μεγάλο πονοκέφαλο στον Σάντσεθ, αφού έχει συσπειρώσει τους εθνικιστές ψηφοφόρους. Σύμφωνα με δημοσκόπηση που δημοσιεύθηκε πριν από λίγες ημέρες στην εφημερίδα «El País», το ακροδεξιό κόμμα Vox, το οποίο εξασφάλισε τις πρώτες του έδρες στο ισπανικό Κοινοβούλιο στις εκλογές την περασμένη άνοιξη, θα καθιερωθεί πιθανώς ως τρίτη πολιτική δύναμη ξεπερνώντας το Podemos και τους Ciudadanos. Οι προβλέψεις δείχνουν επίσης ότι οι Σοσιαλιστές του Σάντσεθ θα κερδίσουν ελαφρώς έδαφος, ωστόσο η κοινοβουλευτική πλειοψηφία μοιάζει πολύ αβέβαιη, κάτι που σημαίνει ότι η αστάθεια στη χώρα θα συνεχιστεί. Υπάρχει επίσης ένας ακόμα αστάθμητος παράγων που θα

μπορούσε να ανατρέψει κάθε πρόβλεψη: η δυσaráεσκεια και το αίσθημα δυσφορίας των πολιτών για την αδυναμία να σχηματιστεί κυβέρνηση. Τα αριστερά κόμματα είχαν καταφέρει να πείσουν τους ψηφοφόρους τους να κινητοποιηθούν υπογραμμίζοντας τον κίνδυνο που ελλοχεύει από την άνοδο της Ακροδεξιάς και ριζοσπαστικοποιώντας ελαφρώς τη ρητορική τους, όμως η κατάρρευση των μεταξύ τους διπραγματεύσεων έχει πλήξει την αξιοπιστία τους. Πριν από λίγο καιρό μπήκε στο εκλογικό παιχνίδι άλλος ένας πολιτικός σχηματισμός, το κόμμα Más País, με ηγέτη τον Ινίγιο Ερεχόν, ιδρυτικό στέλεχος των Podemos, που εστιάζει στον φεμινισμό, στον οικολογικό σοσιαλισμό και στην αμεσοδημοκρατία, ελπίζοντας να περάσει το μήνυμά του στους απογοητευμένους πολίτες. Πολλοί φοβούνται ότι έτσι η Αριστερά θα κατακερματιστεί ακόμα περισσότερο. Πολλά φυσικά μπορούν να συμβούν μέσα σε δύο εβδομάδες, επομένως θα χρειαστεί να παρακολουθούμε στενά τις εξελίξεις χωρίς να μπορούμε να εξαγάγουμε ασφαλή συμπεράσματα.

Ενας πρωθυπουργός-έκπληξη

Ο Πέδρο Σάντσεθ γεννήθηκε στη Μαδρίτη το 1972 – ο πατέρας του είναι οικονομολόγος και επιχειρηματίας και η μητέρα του δικηγόρος. Φοίτησε σε δημόσιο σχολείο και διακρίθηκε στα νεανικά του χρόνια στο μπάσκετ. Εντάχθηκε στους κόλπους του PSOE το 1993, μετά την τέταρτη συνεχή εκλογική νίκη του Φελίπε Γκονζάλεθ. Σπούδασε Πολιτική και Οικονομικά στο Ελεύθερο Πανεπιστήμιο των Βρυξελλών και Διοίκηση Επιχειρήσεων στο Ιδιωτικό Πανεπιστήμιο της Ναβάρρα. Αφού ολοκλήρωσε το διδακτορικό του, εργάστηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Το 1999 υπηρέτησε ως προσω-

MARISCAL/EPH

Το Μουσείο της Αποβάθρας Μπρανλί – Ζακ Σιράκ είναι η αμφιλεγόμενη πολιτιστική παρακαταθήκη του πρώην προέδρου της Γαλλίας στην πόλη του Παρισιού.

ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΡΙΑΕΝΑ ΑΣΤΡΑΠΕΛΛΟΥ

Ο Ζακ Σιράκ πέθανε στις 26 Σεπτεμβρίου σε ηλικία 86 ετών. Υπήρξε δήμαρχος του Παρισιού για 18 ολόκληρα χρόνια, έγινε δύο φορές πρωθυπουργός και διετέλεσε πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας για 12 χρόνια. Εζησε θριάμβους, ήλθε αντιμέτωπος με φοβερές ήττες. Δεν είναι απολύτως σίγουρο σε ποια από τις δύο αυτές κατηγορίες θα μπορούσε να καταταχθεί το Μουσείο της Αποβάθρας Μπρανλί (Musée du Quai Branly - Jacques Chirac) στο Παρίσι που φέρει το όνομά του.

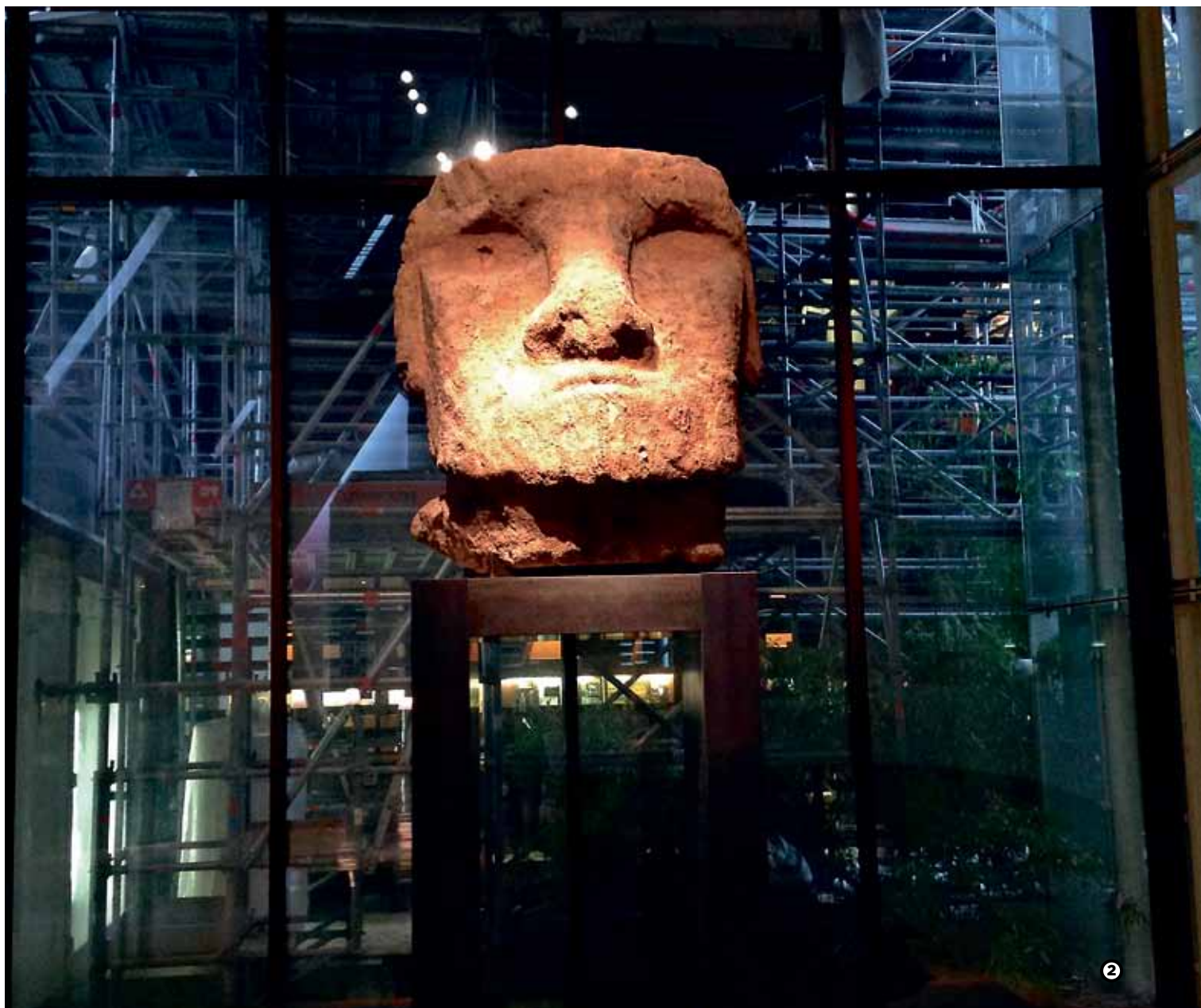
Όπως και άλλοι πρόεδροι της Γαλλίας, στο πρόσφατο παρελθόν τουλάχιστον, έτσι και εκείνος θέλησε να έχει ένα μουσείο συνδεδεμένο με το όνομά του και στεγασμένο σε κτίριο σχεδιασμένο από έναν αρχιτέκτονα περιωπής, κοινώς κάποιον «starchitect». Ο Ζορζ Πομπιντού ανέθεσε την κατασκευή του Μπομπούρ (με την υπογραφή των Ρίτσαρντ Ρότζερς και Ρέντσο Πιάνο), ενώ ο Φρανσουά Μιτεράν ανέθεσε την Πυραμίδα του Λούβρου στον Ιάπωνα γκουρού της αρχιτεκτονικής Ι.Μ. Πέι, μεταξύ άλλων τοποσήμων της Πόλης του Φωτός, όπως η Εθνική Βιβλιοθήκη της Γαλλίας που φέρει το όνομά του. Ο Ζακ Σιράκ αγαπούσε την τέχνη από πολιτισμούς της Αφρικής, της Ασίας, της Αμερικής και της Ωκεανίας, οπότε επέλεξε τον Ζαν Νουβέλ, γνωστό για το Ινστιτούτο Αραβικού Κόσμου στο Παρίσι (παρεμπιπτόντως, και αυτό ο Μιτεράν το είχε αναθέσει), για να στήσει ένα μουσείο στην Αποβάθρα Μπρανλί, μία ανάσα από τον Πύργο του Αίφελ. Ήταν μια φιλοδοξία που χρειάστηκε 11 χρόνια για να υλοποιηθεί αλλά και 295 εκατ. δολάρια, ένα όραμα η πατρίδα του οποίου δεν ανήκε ωστόσο στον Σιράκ αλλά στον εθνολόγο, συλλέκτη τέχνης και σύμβουλό του όσο ήταν δήμαρχος του Παρισιού, Ζακ Κερσάς. Εκείνος είχε υπογράψει ένα μανιφέστο στην εφημερίδα «Libération» για την ανάγκη να εκτεθούν όλα τα αριστουργήματα του κόσμου μια και «έχουν γεννηθεί για να έχουν τα ίδια δικαιώματα και να είναι ελεύθερα».

Το Μουσείο της Αποβάθρας Μπρανλί - Ζακ Σιράκ άνοιξε τελικά το 2006 σε ένα εντυπωσιακό κέλυφος πλαισιωμένο από ένα καταπράσινο περιβάλλον. Ήταν το μεγαλύτερο πολιτιστικό ίδρυμα που άνοιγε τις πύλες του στη γαλλική πρωτεύουσα από όταν είχε εγκαινιαστεί το Musée d'Orsay το 1986, και πάλι από τον Φρανσουά Μιτεράν. Τα εκθέματα στην ουσία προέρχονταν από το Εθνικό Μουσείο Τέχνης της Αφρικής και της Ωκεανίας (περί-

FRANÇOIS MORI/POOL AP

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΑΙ ΤΑ «ΠΡΩΤΟΓΟΝΑ» ΕΚΘΕΜΑΤΑ

CHRISTOPHE ERRA/AP

1. Ο Ζακ Σιράκ κατά τη διάρκεια των εγκαινίων του μουσείου το 2006.
2. Μία κεφαλή από τα μονολιθικά αγάλματα Μοάι (11ος-15ος αιώνας) που βρέθηκαν στο Νησί του Πάσχα στην Πολυνησία κοσμεί την είσοδο του Μουσείου της Αποβάθρας Μπρανλί - Ζακ Σιράκ.
3, 4. Εξωτερική άποψη του μουσείου, το οποίο σχεδιάστηκε από τον γάλλο αρχιτέκτονα Ζαν Νουβέλ και ανεγέρθηκε σε μια έκταση 25.000 τ.μ. Από την ημέρα που εγκαινιάστηκε έχει γίνει πεδίο αντιπαράθεσων για την αισθητική του αλλά κυρίως για την αποικιοκρατική προσέγγιση στον τρόπο παρουσίασης των συλλογών του.

ΜΙΝΑ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ- ΒΑΛΥΡΑΚΗ

«Η φωνή του καλλιτέχνη είναι το έργο του»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΗ ΒΑΡΔΑΚΗ

Μοιάζει αεικίνητη, ένα παλλόμενο πνεύμα. Προσηνής και γοητευτική, η Μίνα Παπαθεοδώρα-Βαλυράκη είναι η ζωγράφος που «πάτησε γκάζι» στη διεθνή εικαστική σκηνή και την κατέκτησε απεικονίζοντας το ξέσπασμα της κίνησης μέσα από μια πανηγυρική έκρηξη καθαρών χρωμάτων. Η ζωγράφος των δέντρων και της φύσης, των αγωνιστικών αυτοκινήτων της F1 – τα παρατηρούσε με σπουδή ήδη τη δεκαετία του '80 όταν «δραπέτευε» από την ηρεμία της Φλωρεντίας όπου σπούδαζε στο κοσμοπολίτικο Μόντε Κάρλο –, των γερανών, της Νέας Υόρκης, αλλά και των αθλητών – δεν είναι τυχαίο ότι το 2002 η Αθλητική Ακαδημία των Ηνωμένων Πολιτειών της απένειμε τον τίτλο «Sport Artist of the Year», ενώ το έργο της «The Downhill Skier» έγινε μία από τις επίσημες αφίσες για τους Χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες του Σολτ Λέικ Σίτι – έχει εκθέσει έργα της σε χώρους όπως το Ολυμπιακό Μουσείο της Λωζάννης, το Μουσείο Τέχνης Jintai της Κίνας, το Μουσείο ASAMA της Αμερικανικής Ακαδημίας Αθλητισμού στην Αλαμπάμα και η έδρα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη.

Σύζυγος του Σίφρη Βαλυράκη, του υπουργού των κυβερνήσεων του Ανδρέα Παπανδρέου, μητέρα δύο παιδιών, προσωπική φίλη της Μελίνας, τη μία ημέρα μπορεί να συνομιλεί με τον πρίγκιπα Αλβέρτο του Μονακό ή να μιλάει στα Ηνωμένα Έθνη, στο πλαίσιο της παρουσίασης του έργου της «Ολυμπιακή Εκχειρία», και την άλλη να καταφεύγει στο ησυχαστήριο της στην Ερέτρια. Σε λίγες ημέρες ετοιμάζεται για μια νέα έκθεση, στον Χώρο Τέχνης ΣΤΟart ΚΟΡΑΗ, από κοινού με τη νοτιοκορεατικής καταγωγής καλλιτέχνη Γιούμι Χόγκαν, σύζυγο του κυβερνήτη του Μέριλαντ, Λάρι Χόγκαν, ο οποίος θα δώσει το «παρών» στα εγκαίνια της έκθεσης στις 31 Οκτωβρίου (αργότερα μάλιστα η έκθεση θα ταξιδέψει στο Μέριλαντ). Τα αγαπημένα της αγωνιστικά μπαίνουν στην άκρη – κάποτε ο Ζαν Τοντ,

τότε ισχυρός άνδρας της Ferrari, της είχε πει ότι τόσο είναι παθιασμένος με την τέχνη της όσο εκείνη με τη Ferrari και τους αγώνες – και οι δύο γυναίκες ζωγράφοι πραγματεύονται το θέμα της φύσης και του περιβάλλοντος. Το φλέγον δηλαδή ζήτημα της εποχής μας.

Στις 31 Οκτωβρίου πραγματοποιούνται τα εγκαίνια της έκθεσης με τίτλο «Women in the Arts: a Dialogue about Nature & Environment» όπου παρουσιάζονται έργα σας από κοινού με τη Γιούμι Χόγκαν. Τι θα παρουσιάσετε στο αθηναϊκό κοινό;
«Με τη Γιούμι Χόγκαν, πέρα από τη συνήθη θεματολογία μας, σε αυτές τις ενότητες του έργου μας έχουμε επικεντρώσει στη φύση, στα δάση, στο περιβάλλον και στις παρεμβάσεις που επιχειρούνται γύρω από τα εν λόγω θέματα, ανεικονικά εκφραζόμενες ή μη. Πιστεύω ότι η τέχνη της Γιούμι έχει έναν ρυθμό και μια κίνηση, στοιχεία που μας φέρνουν κοντά! Επίσης, η γραφή της, το ίχνος της, έχει να κάνει πολύ με τον πολιτισμό της πατρίδας της, κάτι που ανέκαθεν με ενδιέφερε!».

Αλήθεια, πώς γνωριστήκατε; Πώς προέκυψε η ιδέα για την καλλιτεχνική σας συνύπαρξη;
«Στην Αμερική μάς έφερε κοντά το National Museum of Women in the Arts στην Ουάσινγκτον, στου οποίου τη μόνιμη συλλογή συνυπάρχουν τα έργα μας. Η ιδέα να εκθέσουμε μαζί ανήκει στην επίτιμη πρόεδρο του Μουσείου δρα Κάρολ Μάθιους-Λάσκαρη και στον σύζυγό της δρα Κλήμη Λάσκαρη, μεγάλο χορηγό του Μουσείου, καθώς υπήρχε αυτός ο κοινός τόπος στη ζωγραφική μας».

Τα έργα σας σε αυτή την έκθεση επικεντρώνονται στο περιβάλλον. Ποιος πρέπει να είναι ο ρόλος του καλλιτέχνη σε μια εποχή που η κλιμα-

Η διεθνώς αναγνωρισμένη εικαστικός μιλάει για τη νέα της έκθεση στην Αθήνα, για τις πηγές της έμπνευσής της και για τους ανθρώπους που την καθόρισαν.

τική αλλαγή θα έπρεπε να ορίζει την παγκόσμια ατζέντα;

«Τα θέματα της προστασίας του περιβάλλοντος, της χλωρίδας, η κλιματική αλλαγή, αποτελούν μέγιστο ερέθισμα και ταυτόχρονα προβληματισμούς που με απασχολούν πολλά χρόνια τώρα. Τα δάση, τα δέντρα, αποτελούν πηγή έμπνευσης για εμένα και η λεπτή γραμμή που τα χωρίζει από τον αφανισμό με έχει σπρώξει στο να παρακολουθώ και να συμμετέχω με τη δουλειά μου μέσω φορέων σε δράσεις για την προστασία των δασών του Αμαζονίου κυρίως, αλλά και σε δράσεις που αφορούν την προστασία άγριων ζώων της Αφρικής που τελούν υπό εξαφάνιση. Επίσης σε δράσεις που σχετίζονται με την προστασία της Μεσογείου. Η φωνή του καλλιτέχνη είναι το έργο του. Με αυτό μπορεί να βοηθήσει και ίσως να αφυπνίσει τον μικρόκοσμό μας. Ο πλανήτης απειλείται. Το θέμα είναι η αφύπνιση και η ενεργοποίηση του κοινού».

Πώς ξεκινά η σχέση σας με τη ζωγραφική;

«Η σχέση μου με το χρώμα, με το λάδι συγκεκριμένα, ξεκίνησε πολύ νωρίς, γύρω στα δέκα μου. Ήμουν πο-

λύ τυχερή να έχω μια σπουδαία, πολυτάλαντη, μεγαλύτερη σε ηλικία οικογενειακή φίλη, μουσικό και συγχρόνως καλλιτέχνη στη Σχολή Βακαλό, την Ακριβή Παπαστάμου. Η ευκολία μου με το χρώμα και το σχέδιο ήταν σε αυτή τη φάση τεράστια, και αυτό δεν ήταν κάτι περίεργο, καθώς όλα τα παιδιά είναι σπουδαίοι ζωγράφοι στα χρόνια της αθωότητας. Μετά ο καθένας επιλέγει και κατασταλάζει. Εγώ συνέχισα και σε ηλικία 13-14, μελετώντας μεγάλους καλλιτέχνες και την τεχνική τους, αντέγραφα μάλιστα ένα έργο του Ρούμπενς με δάση και ξέφωτο. Το έχω σήμερα κρεμασμένο σε περίοπτη θέση».

Στη Σχολή Καλών Τεχνών είχατε καθηγητή τον Γιάννη Μόραλη. Τι θυμάστε πιο έντονα από εκείνον;

«Ο δάσκαλός μου, ο Γιάννης Μόραλης, ήταν η σταθερά στην πορεία μου στη Σχολή Καλών Τεχνών, αλλά και μετέπειτα. Το ήθος του και το μέγεθός του ως καλλιτέχνη με έμαθαν να πατάω γερά στα πόδια μου, αλλά επίσης να μένω πάντα προσγειωμένη στη γη. Αλησμόνητα λοιπόν τα χρόνια στη Σχολή Καλών Τεχνών. Θυμάμαι τη συνέπειά του ως δασκάλου, πάντα εκεί, 8-12 κάθε πρωί, φοράοντας την ποδιά του, διδάσκοντάς μας έναν-έναν σύνθεση και χρώμα μέσα από τρία βασικά χρώματα, μπροστά στο τελάρο. Πάντα καθιστός δίπλα μας, μας καθοδηγούσε στο σχέδιο με το ζωντανό μοντέλο. Εχω ένα ολόκληρο τετράδιο που μου χάρισε με τα σχέδιά του. Μετά τη σχολή, επειδή δεν οδηγούσε, τον συνόδευα με το αυτοκίνητό μου και τον άφηνα ή στο εργαστήριό του στη Δεινοκράτους 9 ή στο Brazilian της Βουκουρεστίου, όπου συναντούσε τον φίλο του, τον Οδυσσέα Ελύτη. Δεν έλειψε ποτέ από τα εγκαίνια έκθεσής μου. Από τα πρώτα χρόνια της πορείας μου, όχι μόνο στα δικά μου εγκαίνια, αλλά και σε άλλων μαθητών του τους οποίους εκτιμούσε».

● **Με τη Μελίνα Μερκούρη μπροστά στο έργο «Il Trionfo - Pietro Mennea» (1987) στο πλαίσιο της έκθεσης «Πνεύμα και Σώμα».**

Το έργο της «F1 3/4 Profile», το οποίο ανήκει σε ιδιωτική συλλογή έλληνα συλλέκτη.

Η κίνηση αποτυπωμένη με χρώμα μοιάζει να είναι η πηγή του ζωγραφικού σας σύμπαντος. Ποια εσωτερική σας ανάγκη πιστεύετε ότι αντικατοπτρίζουν οι εικαστικές σας επιλογές;

«Την ελευθερία και την ανάγκη για υπέρβαση των ορίων. Μέσα από αυτές οδηγήθηκα στην επιλογή της θεματολογίας μου, στην ανάγκη να εκφραστώ δυναμικά. Η επιθυμία μου να βγω από το τελάρo, με αυτή τη χειρονομιακή ζωγραφική, είναι ασταμάτητη και ενδιαφέρουσα, αποτελώντας μια καταγραφή εσωτερική – ένα ψυχογράφημα δικό μου».

Πόσο εύκολο ήταν να αποδεχθούν μια ελληνίδα ζωγράφο στο εξωτερικό;

«Το να δραστηριοποιηθώ στην Ιταλία από τα χρόνια του διδακτορικού μου στη Φλωρεντία ήταν δεδομένο. Είχα αφομοιώσει την ιταλική κουλτούρα από πολύ μικρή και είχα μεγάλη ευκολία να ενσωματωθώ στο εξωτερικό, αλλά το αισθανόμουν ταυτόχρονα και ως ανάγκη, αν θέλετε. Η Αμερική μου πήγαινε επίσης. Οι ρυθμοί της Νέας Υόρκης ήταν στα μέτρα μου, γι' αυτό και με ενέπνευσε από την πρώτη στιγμή! Ημουν τυχερή με την Ακαδημία των Σπορ στις ΗΠΑ! Με επέλεξαν το 2002 μέσα από καλλιτέχνες από 64 χώρες για το σύνολο του έργου μου και χάρη στη θεματολογία της αθλητικής φιγούρας αλλά και στο περιβάλλον που δημιουργούσα. Το έργο μου που έγινε το επίσημο πόστερ των Χειμερινών Αγώνων έκανε τον γύρο του κόσμου, καθώς το NBC άνοιγε τις τηλεοπτικές μεταδόσεις των αγώνων καθημερινά προβάλλοντας τον "Downhill Skier" μου. Με στηρίζει πολύ η Αμερικανική Ακαδημία των Σπορ σε όλον τον κόσμο με εκθέσεις και με προβολή του έργου μου σε πολλά μουσεία! Την ίδια στιγμή, το National Museum of Women in the Arts αποτελεί ένα ίδρυμα μεγάλου κύρους και αποτελώ τη μόνη Ελληνίδα και Ευρωπαία εν ζωή με έργα στη μόνιμη συλλογή του».

Μετρώντας σειρά διακρίσεων στο εξωτερικό και επειδή ακριβώς η Ελλάδα έχει τη συνήθεια να τρώει τα παιδιά της, ανα-

●
Ομορφιά και αρμονία:
Η φύση θαυμάζει το είδωλό
της στον καθρέφτη που
δημιουργούν τα ακύμαντα
νερά της λίμνης Κερκίνης.

ΛΙΜΝΗ ΚΕΡΚ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΒΙΔΙΟ

Αποστολή εξετελέσθη! Επειτα από μία δραματική πτήση, και έχοντας διανύσει απόσταση 3.500 χιλιομέτρων(!), οι νανόχηνες φθάνουν και πάλι στην Κερκίνη. Το σπάνιο είδος πουλιών που αναπαράγεται στον νορβηγικό Βορρά έκανε για άλλη μία χρονιά ένα μεγάλο και εξαιρετικά κουραστικό ταξίδι για να ξεχειμωνιάσει στην Ελλάδα. Δεν είναι τα μοναδικά πτερωτά του ουρανού που βρίσκουν στην πολυφωτογραφημένη λίμνη του νομού Σερρών ένα ασφαλές καταφύγιο αλλά και την απαραίτητη τροφή για τους δύσκολους μήνες του χειμώνα. Υπάρχουν και τα φλαμίνγκο που αν είσαι τυχερός και τα δεις συγκεντρωμένα «βάφουν» ροζ τις όχθες. Υπάρχουν και δεκάδες άλλα είδη που είτε ζουν στην περιοχή μόνιμα είτε εμφανίζονται περιστασιακά, μετανάστες σε μια από τις πιο γοητευτικές και φιλόξενες γωνιές της Βόρειας Ελλάδας, για να ξαναφύγουν την άνοιξη, όταν ο καιρός τους το επιτρέπει. Για τα άκακα πλάσματα της φύσης η τεχνητή λίμνη που σχηματίστηκε το 1932 με την ανέγερση φράγματος στον ποταμό Στρυμόνα γίνεται μια μεγάλη αγκαλιά όσο κρατάει ο χειμώνας. Αλλά και αυτά έρχονται να προσθέσουν με την παρουσία τους ζωντάνια και χρώμα στο τοπίο και να γίνουν... ατραξιόν για τον επισκέπτη, ο οποίος δείχνοντας πάντα την απαραίτητη προσοχή, με σεβασμό στο περιβάλλον, θα ανακαλύψει στις όχθες της λίμνης έναν θαυμαστό, γεμάτο ομορφιές κόσμο.

Φθινόπωρο στην Κερκίνη και ίσως μια μικρή απόδραση λόγω της αργίας της 28ης Οκτωβρίου λοιπόν! Φθινόπωρο φυσιολατρίας, με τα δέντρα να αλλάζουν χρώμα και με τα πεσμένα φύλλα τους να στρώνονται σαν «αφράτα» και παχιά χαλιά στα μονοπάτια, με τον αέρα να γίνεται όλο και πιο δροσερός και αναζωογονητικός, με τις μυρωδιές του δάσους να μοιάζουν πιο έντονες έτσι όπως τις ξεπλένει από τη σκόνη του καλοκαιριού η βροχή. Ιδανική η εποχή για μια μικρή απόδραση και για αποτοξίνωση στη φύση, ή μάλλον σε ένα μέρος όπου η ανθρώπινη παρέμβαση (φράγμα στον Λιθότοπο) που σε άλλες περιπτώσεις έχει λειτουργήσει καταστροφικά, λειτούργησε θετικά κάνοντας ακόμη πιο εντυπωσιακό το ήδη όμορφο τοπίο. Βάζοντας τη λίμνη Κερκίνη στον χάρτη ως έναν από τους κορυφαίους εν Ελλάδι προορισμούς για όλες τις εποχές.

Ετσι, η λίμνη Κερκίνη σήμερα συγκαταλέγεται στους 10 Υγροτόπους Διεθνούς Σημασίας της χώρας μας και έχει ανακηρυχθεί Εθνικό Πάρκο. Ο γύρος της με το αυτοκίνητο είναι μία από τις πιο γοητευτικές διαδρομές που μπορεί κάποιος να κάνει στον ελληνικό Βορρά. Στο βορειοδυτικό μέρος της, την πιο ανεπτυγμένη τουριστικά πλευρά της, θα επισκεφθείτε συμπαθητικά χωριουδάκια, ανάμεσά τους την Κερκίνη με το γραφικό λιμανάκι της

ΛΙΜΝΗ

Βουτιά στον αναζωογονητικό κόσμο της φύσης που τόσο πολύ στερούμαστε κυρίως εμείς, οι κάτοικοι των πόλεων.